DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 2160
miesięcznie . . . . Mk. 800

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 300 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 200.

Nr. 13—14. | Lublin, dnia 28-go kwietnia 1923 roku. | Rok III.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przyjęcie do służby: W Wydziale do spraw ogólnych, Andrzej Marek w charakterze stróża korytarzowego od dnia 3 kwietnia r. b. z płacą w/g 8 st. pł. kat. B, na okres próbny—jeden miesiąc.

Powrócili z urlopu: W Wydziale Zdrowia Publicznego (Dział Sanitarny) p. Edmund Rupniewski, kierownik Centrali Dezynfekcji Miejskiej, po złożeniu egzaminów i uzyskania stopnia doktora medycyny—objął urzędowanie.

W Wydziale Budownictwa, Ferdynand Poppek, inżynier drogowy i w Wydziale Opieki Społecznej Marja Klepcarzówna, ochroniarka—we właściwym czasie.

Zarządzenie Nr. 57.

Wobec dość często powtarzających się wypadków, iż pracownicy miejscy zamiast zwracać się o pomoc akuszeryjną do akuszerki miejskiej p. Bojanowskiej, Królewska Nr. 15, zwracają się do akuszerek prywatnych, potem zaś przedstawiają rachunki tychże do uregulowania, polecam przypomnieć wszystkim pracownikom miejskim zarządzenie moje z dnia 24 czerwca 1920 roku za Nr. 223 z powtórnem zaznaczeniem, że rachunki akuszerek prywatnych nie będą regulowane.

Lublin, dnia 5 kwietnia 1923 roku.

Prezydent miasta *C. Szczepański.*

Zarządzenie Nr. 60.

Zgodnie z uchwałą Magistratu z dnia 8-go kwietnia 1919 r., wszyscy urzędnicy, którzy służą w Magistracie co najmniej jeden rok, mogą otrzymać jednomiesięczny płatny urlop w tegorocznym sezonie letnim w czasie od 1-go maja do 15-go września r. b. Urlopy pracowników, którzy nie przesłużyli jednego roku, będą traktowane indywidualnie.

W tym celu, polecam p. p. Szefom Wydziałów, aby bezzwłocznie przystąpili do sporządzenia wykazu urzędni-

ków powierzonym im Wydziałów, którzy zapragną skorzystać z urlopu.

W wykazie należy zaznaczyć obok stanowiska urzędnika, imienia i nazwiska urzędnika, również daty wstąpienia do służby, okres, w przeciągu którego urzędnik zamierza wyjechać na urlop, a także, kto przez czas jego nieobecności sprawować będzie zastępstwo.

Terminy urlopów należy skoordynować w ten sposób, aby ciągłość prac urzędowych w Wydziałach nie uległa zwłoce, bądź też przerwie.

Szefowie poszczególnych Wydziałów winni wskazać, kto na czas urlopu obejmie ich czynności w charakterze zastępcy.

Wykazy, o których mowa, polecam nadesłać do Wydziału do Spraw Ogólnych do dnia 25 kwietnia r. b. Niniejsze zarządzenie nie dotyczy personelu Wydziału Budownictwa, personel którego otrzyma urlopy w terminach, jak w roku ubiegłym.

Lublin, dnia 12 kwietnia 1923 roku.

Prezydent miasta *C. Szczepański*.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 6 kwietnia, uchwalono:

1. Zatwierdzić plany na budowę murowanego parterowego domu mieszkalnego, oraz na przesunięcie istniejących drewnianych komórek z frontu w głąb podwórza, w posesji Rudolfa Grossera, przy ul. Wspólnej Nr. 32 (Kośminek),

2. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

Rada Miejska uchwalić raczy:

„Dla zapobieżenia nieracjonalnemu zabudowaniu się miasta przez wciskanie się zakładów fabrycznych i przemyłowych w części miasta o wybitnym charakterze handlowym, mieszkalnym i reprezentacyjnym, do czasu zatwierdzenia ogólnego planu regulacyjnego miasta, Rada Miejska uchwala następujące wytyczne dla swoich organów przy wydawaniu orzeczeń w sprawach przemysłowych.

1. Wydzielić na terenie miasta osobną dzielnicę, w ktorej by przemysł fabryczny, nie krępowany przeciwnym interesem dzielnic mieszkaniowych, mógł znaleźć dla siebie swobodne wawarunki rozwoju. Dzielnica ta zostaje określoną linją od mostu kolejowego na Bystrzycy, pasem łąki Tatary, za cukrownią „Lublin“ za młynem Blachmana, fabryką turbin do mostu drogowego na Bystrzycy, rzeką do przedłużenia ul. Wesołej, ul. Wesołą do browaru, Vettera, częścią ul. Bernardyńskiej do ul. Zamojskiej, ul. Misjonarską za browarem Kijoka do ul. Kąpielowej, ul, Kąpielową do rzeki Bystrzycy i biegiem jej do młyna Kraussego, ul. Tatarską do zbiegu ul. Kalinowszczyzna i południową połacią ul. Kalinowszczyzny do rogatki na moście drogowym na Bystrzycy. (Jak plan załączony).

2. Zatwierdzić podział na 2 grupy zakładów fabrycznych, względnie przemysłowych (jak wykaz).

Grupa A.

Zakłady fabryczne i przemysłowe, których wytwórczość jest szkodliwą dla zdrowia mieszkańców, zakłady, które narażają sąsiednie posesje na niebezpieczństwo pożaru, wreszcie takie, których istnienie powoduje nadmierny ruch ciężarowy. Zakłady te. wymienione załączonym spisem pod A, nie mogą bezwzględnie powstawać w dzielnicach mieszkalnych miasta i winny być umieszczoe w dzielnicy wyłącznie przemysłowej.

Grupa B.

Zakłady o mniejszym zakresie działania, jak warsztaty, pracownie lub drobne fabryki wyrobów artystycznych, których wytwórnia odpowiada wymogom sanitarno—ogniowym, i których założenie nie powoduje tamowania ruchu ulicznego. Zakłady te, wymienione w załączonym spisie pod B, mogą być umieszczone w dzielnicach mieszkalnych, przy zastosowaniu ustawowych warunków.

3. Na zasadzie art. 27 Ustawy z dn. 17/XII 1921 o zasileniu finansów miejskich (Dz. Ust. Nr. 2—1922r. poz. 6), ukarać grzywną mk. 100000 Szmula Rozena, właściciela składu piwa przy ul. Królewskiej Nr. 13, w domu Ajchenbauma, za niezgłoszenie transportu wi-

na i uchylenie się od podatku miejskiego od wina.

4 Na postawie art. 27 Ustawy z dn. 17/XII 1921 r. o zasileniu finansów miejskich, Dz. Ust. Nr. 2—1922 r. poz. 6), i § 7 statutu podatku od napoi alkoholowych, oraz, na zasadzie sporządzonych w dniu 20 i 21 listopada 1922 r. protokułów przez kontrolę miejską podatku od alkoholu, ukarać grzywną mk. 500000 Adolfa Daumana, współwłaściciela Ostrowieckiej rektyfikacji i fabkyki wódek, zamieszkałego w Lublinie przy ul. Krakowskie-Przedmieście Nr. 47, za niezgłoszenie zapasów wódki.

5. W uzupełnieniu uchwały swej z dnia 9 marca 1923 r. w sprawie powierzenia Zarządu Gazowni Miejskiej Komisji w składzie p. p. Vice-Prezydenta Stanisława Dylewskiego, adwokata Jansa Puchniarskiego i inżyniera Mieczysława Kulińskiego, uchwala Magistrat upoważnić ich do: prowadzenia przedsiębiorstwa, zawierania wszelkiego rodzaju umów i kontraków, nabywania surowców, materjałów, utensylji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia przedsiębiorstwa, sprzedaży wszelkiego rodzaju produkcji oraz materjałów i przyrządów, niezbędnych przy użyciu gazu, a to za gotówkę i na kredyt, wystawiania weksli, żyrowania i dyskontowania takowych, odbierania należności i kwitowania z odbioru, wysyłania i odbierania korespondencji, jak również przekazów i wszelkich posyłek, najmowania pomieszczeń na kantor i składy, przyjmowania i oddalania kierowników, urzędników i pracowników, określania ich zajęć i wynagrodzenia, prowadzenia wszelkiego rodzaju spraw i interesów gazowni w sądach, urzędach administracyjnych i samorządowych, instytucjach finansowych i społecznych, wydawania pełnomocnictw adwokatom i pracownikom w całości lub częściowo, odwoływania takowych, podpisywania w imieniu gazowni aktów, urzędowych i prywatnych, weksli, dokumentów, kwitów i kontraktów, pod stemplem gazowni, przyczem z liczby trzech członków Komisji, podpisy Vice-Prezydenta p. Dylewskiego oraz jednego z członków uważane będą za dostateczne, przechowywania kapitałów, lokowania ich i podnoszenia z instytucji finansowych, urządzenia prawidłowej buchalterji, kasy i biura, a zarazem zestawienia rocznych sprawozdań, bilansów, budżetów i planów operacyjnych, asekuracji majątku gazowni, oraz wszystkich tych czynności, do których jest uprawniony Magistrat w zakresie zarządu majątkiem miejskim.

6. Asygnować 9722000 mk. na odbudowę muru oporowego w ogrodzie miejskim od ulicy Czystej i sumę tę wstawić do budżetu na rok 1923.

7. Stan personelu kominiarskiego powiększyć o dwóch chłopców—praktykantów, z płacą w wysokości 80% płacy robotników 6 st. pł.

8. Upoważnić Wydział Gospodarczy do spłaty pożyczki rublowej, T-wa Kred. m. Lublina ciążącej na nabytej w roku 1921 nieruchomości miejskiej Nr. pol. 172 hip. 786 (Teatr Miejski), w sumie rb. 100500.

T A B E L A

djet dla funkcjonarjuszów Magistratu m. Lublina od dnia 1-go kwietnia 1923 roku.

Stopień służb. lub stop. płacy	Djety normalne	Uzupełnienie djet normalnych do miejsc. Warszawy i Łodzi 1700%	Uzupełnienie djet normalnych do miejsc. Warszawy i Łodzi 1/6 uzupełnienia	Uzupełnienie djet normalnych do miejsc. II klasy 1530%	Razem do miejscowości Warszawy i Łodzi (Marek)	Razem do miejscowości II klasy (Marek)
A. Urzędnicy.						
I—III	1768	30056	5009	27050	36833	28818
IV—V	1584	26928	4488	24235	33000	25819
VI	1336	22712	3785	20441	27833	21777
VII	1144	19448	3241	17503	23833	18647
VIII—IX	888	15096	2516	13586	18500	14474
X—XII	760	12920	2153	11628	15833	12388

			B. Oficjaliści.			
1	1141	19448	3241	17503	23833	18647
2 i 3	888	15096	2516	13586	18500	14474
4	760	12920	2153	11628	15833	12388
5—7	740	12580	2097	11322	15417	12062
8—12	730	12410	2068	11169	15208	11899
			C. Robotnicy.			
1	740	12580	2097	11322	15417	12062
2—3	730	12410	2068	11169	15208	11899
4—6	710	12070	2012	10863	14792	11573

Posiedzenie 7 kwietnia, uchwalono:

Wypłacić Wawrzyńcowi Wasilewskiemu, robotnikowi kanałowemu Wydziału Budownictwa jednorazową zapomogą bezwrotną w wysokości trzymiesięcznej pensji z m. grudnia r. ub.

Z obrad Rady Miejskiej

w dniu 15-go Marca 1923 r.

(Dokończenie).

Ten zakres działania winien obejmować te świadczenia dla mieszkańców miast, których Państwo nie może lub nie powinno samo wykonywać, ściśle jednak przestrzegając dziedzinę pozostawioną sobie, jako odrębną od tej, która w całości może być przekazana Związkom samorządowym.

Obecnie mamy stosunki grubo odmienne.

Świadczenia w dziedzinie szkolnictwa, zdrowotności, opieki społecznej i t. p. wykonywują jednocześnie Rząd i samorządy, stąd powstają podwójne organy, które bardzo często nie harmonizują swej akcji, a nawet w wielu wypadkach wzajemnie sobie przeszkadzają.

W przyszłości samorządy będą mogły odciążyć Państwu te agendy świadczeń, trzeba tylko aby Rząd przez przyszłą ustawę wyposażył miasta w odpowiednie środki finansowe. Wtedy, zapewne, nie będziemy świadkami takich zjawisk, jakie obecnie mają miejsce na terenie chociażby naszego miasta, gdzie z jednej strony Zarząd miasta, z drugiej Starostwo lubelskie podejmują różne wysiłki w jednym kierunku.

Jako przykład można przytoczyć akcję drożyznianą, gdzie i Zarząd miasta i Starostwo prowadzi każdy na swoją rękę kampanię, dla której to akcji takie podwójne, a tym samym chaotyczne działanie jest zupełnie bezpożyteczne. Można przytoczyć drugi charakterystyczny fakt z naszych stosunków administracyjnych. I tak. Utrzymanie miasta w porządku należy bezwarunkowo do samorządu, tymczasem Starostwo lubelskie uzurpuje sobie ten zakres działania, o czem nawet i prasa miejscowa coś wspominała,

Powyższe fakty najwyraźniej stwierdzają, iż ścisłe rozgraniczenie działalności władz samorządowych i administracyjnych jest niezbędne i Komisja uważała za konieczne domagać się w dezyderatach rozgraniczenia różnych świadczeń dla dobra obywateli, pomiędzy Rządem Państwa a samorządem, do czego zresztą nas najzupełniej upoważnia art. 69 naszej Konstytucji.

Dalej idąc, należy podkreślić, iż ważnem postanowieniem powinna być zmiana w sposobie zatwierdzania wniosków podatkowych Magistratu, polegająca na tym, aby wszelkie zmiany podatkowe każdorazowo nie były posyłane odnośnym Ministerstwom, lecz w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej były zatwierdzone przez p. Wojewodę, co bezwzględnie zaoszczędzi miastom niepotrzebnych wydatków i przyspieszy wprowadzenie w życie odnośnych zmian podatkowych.

A jakie dzieją się w tej dziedzinie

horendalne rzeczy, najlepiej świadczą o tym poniżej przytoczone fakty.

Podatek od spirytualji, uchwalony przez Radę Miejską w maju r. z. był zatwierdzony dopiero w listopadzie i to w stawkach bardzo niskich, nieodpowiednich do dzisiejszych potrzeb miasta. Procenty za zwłokę w płaceniu należności miejskich były uchwalone w dniu 6 kwietnia r. z., zatwierdzone dopiero 24 września roku tegoż.

Podatek wwozowy, uchwalony przez Radę Miejską w październiku ub. r., zupełnie nie został zatwierdzony, wobec czego stawki stały się nieaktualnemi i trzeba było ponownej uchwały Rady i ponownego powiększenia skali podatkowej i dopiero wtedy, a było to już w miesiącu lutym roku bieżącego, Magistrat zdołał osiągnąć zatwierdzenie.

Co zaś się tyczy podwyżek stawek podatkowych na r. b., uchwalonych przez Radę Miejską w grudniu i styczniu, to większa część tych wniosków leży jeszcze w Ministerstwie i czeka łaskawego zatwierdzenia.

Wobec powyższych danych, poważne znaczenie ma dezyderat trzeci i powinien być uwzględnionym.

Co się tyczy pierwszej części czwartego dezyderatu, to taktyczne jest stanowisko Magistratu, domagające się zmiany przy wymierzaniu i poborze podatku dochodowego i od obrotu, gdyż tą drogą Magistrat chciałby o wiele wcześniej osiągnąć należne mu wpływy.

Jednak praktyczniejszym, według mniemania Komisji, byłoby pozostawienie wymiaru i poboru tych podatków organom państwowym, z tym jednak zabezpieczeniem interesów miast, aby ustawowo był określony termin wpłacania przypadających miastom sum i usunięta była zwłoka, jaka obecnie się praktykuje.

Niezależnie od powyższego miastom musi być przyznane prawo podnoszenia przypadających należności z tych podatków, w formie zaliczek, zaraz po skończonym roku podatkowym w wysokości wymiaru z roku poprzedniego.

Co się tyczy innych dezyderatów, Komisja Finansowo-Budżetowa w całości je popiera.

Dezyderaty 7 i 8, zgłoszone przez Komisję Fin.-Budżetową—brzmią, jak następuje:

VII. Sanacja finansów miejskich nie będzie zupełną bez przeprowadzenia ścisłego rozgraniczenia między Państwem, a samorządem w dziedzinie wykonywania różnych świadczeń w interesie obywateli, jak szkolnictwa, szpitalnictwa, dobroczynności i innych, w tym sensje, że powyższe świadczenia nie mogą być załatwiane jednocześnie przez organy państwowe i samorządowe, i winne być albo całkiem przejęte przez Państwo, bądź też przekazane w całości samorządom z jednoczesnem zapewnieniem im, w odnośnej ustawie finansowej, odpowiednich źródeł dochodowych.

VIII. Ustawa o finansach komunalnych winna bezwzględnie zapewnić miastom osiąganię systematycznie niezbędnych funduszów nadzwyczajnych, przeznaczonych na rozbudowę inwestycji o charakterze użyteczności publicznej, jako kanalizacji, wodociągów, gazowni, elektrowni, hal targowych etc. w formie przyznawanych miastom bądź to pożyczek państwowych długoterminowych, bądz to udzielanie miastom niezbędnych gwarancji dla uzyskania kredytów w innej drodze

Na zakończenie chciałbym jeszcze dodać kilka słów o dezyderacie 8, w którym jest mowa o tym, aby przyszła ustawa o finansach komunalnych zawierała postanowienia, zapewniające miastom osiąganie systematyczne niezbędnych funduszów nadzwyczajnych, przeznaczonych na rozbudowę inwestycji o charakterze publicznym. Formy te, w jakich ustawa zapewniłaby, te fundusze mogą być różne, jednak najwłaściwszem byłoby, przyznawanie miastompożyczek państwowych długoterminowych, bądź to udzielania niezbędnej gwarancji, co ułatwiłoby miastom uzyskanie kredytów na innej drodze.

Przedstawiając powyższe, Komisja Fin.-Budżetowa zwraca się do Świetnej Rady z prośbą o przychylne potraktowanie przedstawionych dezyderatów w nadziei, iż z jednej strony będą one miały decydujący wpływ na ukształtowanie się przyszłej ustawy,

z drugiej strony będą poważnym krokiem w kierunku pogłębienia znajomości spraw miejskich ogólnie, a finansowych w szczególności, i dopomogą nam do rzeczowego potraktowania całokształtu gospodarki miejskiej, mającej być w najbliższym czasie rozpatrzonej przy budżecie miasta na rok 1923.

Prezydent miasta imieniem Magistratu godzi się na 2 ostatnie punkty dezyderatów Komisji Finansowo-Budżetowej i prosi o ich uchwalenie.

Radny Majewski. Uzdrowienie finansów komunalnych i wydanie w tym względzie nowej Ustawy jest rzeczą niesłychanej wagi, mogącą wpłynąć na wydźwignięcie miast naszych z sytuacji beznadziejnej, w jakiej się znajdujemy dzięki warunkom doby dzisiejszej. Rada Miejska uchwalając coraz to nowe podatki, nie może przyjść miejskim finansom ze skuteczną pomocą. Wobec ustalenia granic naszych, sprawa samorządów nabiera coraz to większej wagi i sanacja stosunków w tym kierunku musi nastąpić. Rząd musi zmienić swe stanowisko, wielce krzywdzące w stosunku do miast i dezyderaty opracowane przez Magistrat i Komisję Finansowo- Budżetową doskonale tę sprawę ujęły, a wobec tego wszystkie dezyderaty, jako trafne—popiera.

Wobec tego, że nikt więcej do głosu zapisany nie jest, Przewodniczący stawia pod głosowanie wniosek Magistratu wraz z dezyderatami treści następującej:

„Rada Miejska uchwala załączone dezyderaty i poleca Magistratowi przesłać je do Związku Miast i Władzy Nadzorczej z prośbą o uwzględnienie tychże przy opracowaniu tymczasowej Ustawy o Finansach komunalnych“.

Wniosek wraz z dezyderatami zostaje przyjęty jednomyślnie.

Uchwalono:

I. „Rada Miejska uchwala:

Powołać Komitet rozbudowy miasta, złożony z 6 członków i 3 zastępców z liczby osób, stale w mieście zamieszkałych, świadomych potrzeb miasta i do spełnienia powyższego zadania odpowiednich“.

II. „Rada Miejska uchwala podwyższyć stawki niżej wyszególnionych podatków, ponieważ takowe nie odpowiadają obecnym stosunkom walutowym, a mianowicie:

1) stawki podatku od gruntów użyt. publ. oraz szyldów, uchwalone przez Radę Miejską dn. 7/XII—1922 r. podnieść o 400%.

2) stawki podatku ryczałt od wid. uchwalone przez Radę Miejską dnia 11/I—1923 r. podnieść o 200%.

3) stawki podatku od koni uchw. 11/I—1923 roku podnieść o 200%.

4) stawki podatku od pojazdów, uchw. dn. 11/I—1923 r. podnieść o 200 %.

5) stawki podat. od samochodów uchw. 25/I—1923 r. podnieść o 100%.

6) stawki podat. od psów uchw. 25/I—1923 r. podnieść o 100%.

Jednocześnie Rada Miejska uchwala od podatków wymienionych w punktach 1, 2, 3, 4, 5, 6, niezapłaconych w terminie miesięcznym od daty płatności pobierać %% za zwłokę w wysokości 30% należności za każdy miesiąc zwłoki, licząc niepełny miesiąc za pełny.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi“.

III. Wobec pobierania podatku od zwierząt domowych na rzecz Skarbu, zgodnie z okólnikiem Pana Wojewody Lubelskiego z dnia 1 lutego 1923 roku za Nr. 75, Rada Miejska uchwala pobrać podatek od zwierząt domowych na rzecz Kasy Miejskiej na rok 1923 w wysokości następującej:

a) za buhaje, woły, krowy i jałówki w wieku powyżej 6 mies. mk. 30000

b) za owce, kozy w wieku powyżej 6 miesięcy mk. 20000.

c) za świnie w wieku ponad 4 miesięcy mk 30000.

Podatek pobrać jednocześnie z zasadniczym państwowym podatkiem od zwierząt domowych za 1923 r.

Wykonanie uchwały powierzyć Magistratowi“.

IV. „Rada Miejska uchwala pobrać od właścicieli nieruchomości na poczet należnych za 1923 rok opłat za wycier kominów sumę 50000000 marek, jako należność za I-sze półrocze 1923 roku, według zasad, ustalonych uchwałą Rady Miejskiej z dnia 11 stycznia 1923 r., dla wymiaru tychże opłat na 1922 r.

Po ustaleniu całkowitych kosztów utrzymania zakładu kominiarskiego w 1923 roku, resztę należnych opłat pobrać w II półroczu 1923 r.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi".

V. „Na podstawie §§ 1. 3, 5, Rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach, jezdniach w gminach miejskich (Dz. Ust. Nr. 55/1921 poz. 346), oraz na podstawie art. 5 § 6 Ustawy z dnia 18/XII 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. Ust. Nr. 4/1921 poz. 19), Rada Miejska uchwala:

1) Koszt utrzymania w 1923 roku taboru do wywozu śmieci z ulic, domów, w wysokości 120000000 mk. pokryć z opłat na ten cel ustanowionych i te pobrać od właścicieli nieruchomości w stosunku do ilości osób, zamieszkałych w tychże nieruchomościach, a mianowicie:

a) z domów w śródmieściu do 20 mieszkańców pobrać 24000 mk.

b) z domów w śródmieściu od 21 do 50 mieszkańców pobrać 60000 mk.

c) z domów w śródmieściu od 51 do 100 mieszkańców pobrać 120000 mk.

d) z domów w śródmieściu od 101 do 200 mieszkańców pobrać 240000 mk.

e) z domów w śródmieściu powyżej 201 mieszkańców pobrać 360000 mk.

2) od nieruchomości, zajętych na instytucje państwowe pobrać po marek 5000 od 1 metra bieżącego frontu.

3) Od właścicieli pustych placów pobrać po 500 mk. od 1 metra bieżącego frontu.

4) Zwolnić od powyższych opłat właścicieli pustych placów i domów do 20 mieszkańców na przedmieściach m. Lublina, zaliczając do przedmieść dzielnice, przyłączone do miasta w w 1916 r., wraz z Kalinowszczyzną.

Właściciele domów, którzy się zobowiązali do usuwania śmieci z ulic domów, w myśl ciążących obowiązków —własnym kosztem i staraniem, zostaną zwolnieni od powyższych opłat".

5) Wykonanie tej uchwały powierzyć Magistratowi, po uzyskaniu zatwierdzenia władz nadzorczych".

w dniu 5-go kwietnia 1923 r.

Przewodniczący—Prezes Rady Miejskiej J. Turczynowicz otworzył posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 21-ej min. 30, zapraszając do stołu prezydjalnego radnych Kussyka i Szydłowskiego na sekretarzy, i zwrócił się do Rady z następującem przemówieniem:

W Państwie gwałtu i przemocy, w piwnicach czerezwyczajki w Moskwie, dnia 31 marca r. b. został dokonany mord pod pozorem wykonania ohydnego samego przez się wyroku Trybunału Rewolucyjnego, mord na osobie księdza prałata Konstantego Butkiewicza. Fakt ten wstrząsnął całym światem kulturalnym, a przedewszystkiem społeczeństwem Polskiem. My zaś, Rada Miejska miasta Lublina, winniśmy moment ten zaznaczyć tymbardziej, że u nas w Lublinie ksiądz Butkiewicz średnią szkołę kończył i studja seminaryjne zaczynał. I chociaż potem na wyższe studja teologiczne udał się do Petersburga, a stamtąd poszedł w świat, z Lublinem wiązały Go wspomnienia młodości i do Lublina pragnął powrócić. Ksiądz Butkiewicz, pracując jako kapelan szkolny w Witebsku i Petersburgu, był ostoją polskości i krzewicielem tej naszej kultury, wśród tak bardzo wrogich nam warunków, budząc ją do życia tam, gdzie tak łatwo zaginąć. Będąc Prezesem Macierzy Szkolnej, w okresie tym, kiedy trzeba było pracę prowadzić głęboko ukrytą, przemykając się pod murami, ksiądz Butkiewicz działalność swą rozwinął wśród młodzieży i na fabrykach. Jako Jego współpracownik pamiętam doskonale, jak dobrze znali Go wszyscy na Putiłowskiej fabryce, która skupiła kilka tysięcy robotników polskich, wygnanych z kraju troską o chleb, gdyż rozumiał On doniosłość pracy wśród tego środowiska i jak do jasnej i promiennej Jego duszy lgnęli ci — najżywiej czujący—młodzież i robotnicy. Dlatego proszę uczcić pamięć Jego przez powstanie.

Rada Miejska powstaje w poważnem skupieniu.

Następnie Prezes Rady złożył deklarację, która brzmi jak poniżej:

Do Rady Miejskiej m. Lublina.

Ninieiszym mam zaszczyt prosić Radę Miejską o przyjęcie do wiadomości mojej rezygnacji ze stanowiska Prezesa Rady. Do powyższego kroku zmuszają mnie następujące względy:

Najgłębszym moim przeświadczeniem było zawsze, że byt trwały Rzeczypospolitej Polskiej i Jej potęga musi się oprzeć na szeroko pojętym i w życiu stosowanym samorządzie terytorjalnym. Również jestem głęboko przeświadczony, że Lublin, jako miasto sąsiadujące z kresami wschodniemi, ma w historji Polski zakreśloną rolę specjalną, którą wykonać zdoła jedynie, gdy będzie posiadał samorząd miejski, wyposażony we wszelkie warunki, zapewniające mu całkowity i wszechstronny rozwój. Twierdzę, że nie jest paradoksem zdanie ś. p. Hieronima Łopacińskiego, skrzętnego badacza dziejów Lublina, że jedną z klęsk dawnej Polski było zapoznanie posłannictwa Lublina. Lublin musi odegrać w życiu Narodu nie mniej ważną rolę jak Lwów i Wilno. W dodatku miasto nasze, posiadające bardzo szczęśliwe położenie geograficzne, największy na prawym brzegu Wisły węzeł kolejowy, Uniwersytet i t. p., już obecnie ma wszelkie warunki, konieczne do szybkiego rozwoju i rozrostu, i o ile tylko rola Lublina przez czynniki miarodajne nie będzie zapoznawaną, i Lublinowi nie będą stawiane sztuczne przeszkody do jego rozwoju, stanie się on miastem jednym z największych w Polsce.

Niestety, rola Lublina nie jest rozumianą przez czynniki miarodajne, nie tylko w Warszawie, ale nawet tu na miejscu,

Monitor Polski z dnia 19 marca w dziale nieurzędowym w rubryce „z Prezydjum Rady Ministrów“ przynosi nam wiadomość, iż ankieta w sprawie reformy naszej administracji ukończyła w dniu 17 marca r. b swoje prace dla przeprowadzenia art. 65 do 71 Ustawy Konstytucyjnej i między innemi (punkt 4).

„opracowała projekt Ustawy ramowej o organizacji miast, rozróżniając przy tem miasta, mające przekazany zakres Policji miejscowej, dalej miasta, wydzielone z samorządu powiatowego, spełniające zadania sejmiku powiatowego i mające przekazane pewne zadania administracji państwowej, wreszcie miasta, których organizacje określą osobne ustawy państwowe, a to Łódź, Poznań, Kraków, Lwów, Wilno i Warszawa. Prezydenci tych miast otrzymają władzę Starostow, Prezydent Warszawy stanowisko Wojewody. W miastach tych władza rządowa spełniać będzie tylko zadania bezpieczeństwa publicznego“.

Nie sądzę, by członkowie ankiety mieli do Lublina tak małe zaufanie, by chcieli miasto nasze widzieć w piarwszej grupie, i przypuszam, że został on zaliczony do miast o organizacji, spełniającej zadania sejmiku powiatowego“. Ponieważ zaś art. 67 Konstytucji naszej postanawia, że

„prawo stanowienia w sprawach należących do zakresu działania samorządu przysługuje radom obieralnym. Czynności wykonawcze samorządu wojewódzkiego i powiatowego należą do organów, utworzonych na zasadzie zespolenia kolegjów, obieranych przez ciała reprezentacyjne z przedstawicielami państwowych władz administracyjnych i pod ich przewodnictwem“

z powyższego wynika że miasto Lublin nie tylko, w myśl powyższej koncepcji, nie będzie posiadało odrębnej ustawy samorządowej i na samorząd nie będzia przelana administracja państwowa pierwszej instancji, lecz nawet nie będzie posiadał własnego prezydenta z wyboru, a będzie nim każdorazowo mianowany Starosta.

Z powyższą opinją ankiety miasto Lublin, a w pierwszym rzędzie Rada Miejska będą musiały stoczyć kategoryczną walkę, której wynik musi być dla Lublina dodatnim, ponieważ nie wątpię, i w Sejmie i Senacie i wreszcie w Rządzie znajdą się ludzie, którzy nie dopuszczą do umniejszenia praw

samorządowych, obecnie przez Lublin posiadanych

Sprawa ta posiada jednak i drugą stronę.

W pracach ankiety przyjmował czynny udział przedstawiciel władzy państwowej Województwa Lubelskiego, który po paru latach obserwowania życia samorządowego w mieście naszym nie bronił praw naszych, nie wykazywał roli, jaką Lublin winien w historji Polski odegrać i śmiem twierdzić, że Lublin lepiej byłby na ankiecie obroniony, gdyby nikogo z Lublina nie było.

Fakt powyższy świadczy, że przedstawiciel rządu w Lublinie z jednej strony całkowicie zapoznaje konieczność dziejową Lublina, z drugiej zaś strony wyraża votum nieufności miejskim organom samorządowym, nie chcę bowiem przypuszczać, by powyższe stanowisko było podyktowane jedynie tylko względami uproszczenia sobie na miejscu administracji. W dodatku wyniki ankiety już obecnie są realizowane w sposób dla samorządu Lubelskiego niedopuszczalny, a mam tu na myśli pismo urzędu Wojewódzkiego z dnia 27 marca r. b. Nr. 2042/W U Z. w sprawie nadzoru sanitarnego w mieście Lublinie. Wprawdzie pismo to pod względem prawnym nie wytrzymuje najmniejszej krytyki i instancje wyższe nie podzielą zapatrywania Województwa, by można było tak dalece mieszać kompetencje toku instancji, stwierdza ono jednak nowy kurs stosunku do samorządu m. Lublina, zmierzający do całkowitego nieliczenia się z reprezentacją miejską.

Ponieważ ogólny kierunek polityki samorządowej w mieście należy do Rady Miejskiej, a ja, jako dotychczasowy Jej Prezes jestem odpowiedzialny za dotychczsowe poczynania w tym względzie, nie mogę pozostawać dłużej na tym stanowisku bez całkowitego poparcia społeczeństwa i zaufania przedstawiciela Rządu.

Lublin, dnia 5 kwietnia 1923 roku.

J. Turczynowicz".

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*

Szef Wydziału: *L. Radliński.*

Ogłoszenia.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Lublina ogłasza, że miejski podatek od nieruchomości na 1923 rok, zgodnie z par 5 Statutu podatku od nieruchomości i uchwałą Magistratu z dn. 15|II. rb., określony będzie bez przeprowadzenia lustracji, a przez podniesienie sum dochodu netto, ustalonych podczas ostatniej lustracji 1918-1922 r.

1) 6-ciokrotnie dla wszystkich nieruchomości, w których znajduje się nie mniej, jak trzy zakłady handlowe lub przeznaczone wyłącznie na przedsiębiorstwa przemysłowe, oraz dla wszystkich placów i gruntów uprawnych do 1|2 morgi.)

2) Do 50.000 Mk. od każdej morgi przedsiębiorstw gospodarstw rolnych, poczynając od 1|2 morgowych i wyżej bez względu na rodzaj użytkowania (czyli podatek od 1 morgi wyniesie 15.000. Mk).

3) 4-rokrotnie dla wszystkich inych nieruchomości).

Lublin, dn. 12/IV 1923 r.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Lublina ogłasza, że opłaty za wycier kominów, uchwalone przez Radę Miejską dnia 11/I r. b. i zatwierdzone reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dn. 10/III r. b. L. 1349 pobrane będą za 1922 r. w stosunku:

a) od pieca pokojowego w śródmieściu po 400 mk.

b) od kuchni po 800 mk.

c) od pieców—piekarnianego i. t. p. po 1600 mk.

d) od pieców i kuchen na przedmieściach po 400 mk., a za I półrocze 1923 roku uchwalone przez Radę Miejską dn. 15/III r. b., a zatwierdzone reskryptem Min. Spr. Wewn. dni 28|III L. S. M. 1992:

a) od pieca pokojowego w śródmieściu po 1000 mk.

b) od kuchni po 2000 mk.

c) od pieca—piekarnianego i t. p. po 4000 mk.

d) od pieca lub kuchni na przedmieściach po 1000 mk.

Od sum powyższych opłat, nieuiszczonych w terminie do dn. 10 Maja r. b., będą pobierane niezależnie od kosztów egzekucyjnych 5°|° miesięcznie za zwłokę.

Lublin, dn. 12/IV 1923 r.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Lublina ogłasza, że zgodnie z uchwałami Rady Miejskiej z dnia 25|I r. b. i dnia 15|III r. b., zatwierdzonymi reskryptami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10|III r. b. L. S. N. 1456|23 i z dn. 28|III r. b. L. S. M. 1989 będzie pobrany podatek miejski od zwierząt domowych w następującej wysokości:

Za 1922 rok:

a) za buhaje, woły, krowy, jałówki w wieku powyżej 6 miesięcy po 3000 mk. r.

b) za owce, kozy w wieku powyżej 6 miesięcy po 2000 mk. rocznie.

c) za świnie w wieku powyżej 4 miesięcy po 3000 mk. rocznie.

Za 1923 rocznie:

a) za buhaje, woły, krowy, jałówki w wieku powyżej 6 miesięcy po 3000 mk. r.

b) za owce, kozy w wieku powyżej 6 miesięcy 20000 mk. rocznie.

c) za świnie w wieku powyżej 4 miesięcy po 30000 mk. rocznie.

Lublin, dnia 12|IV 1923 r.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Lublina ogłasza, że niżej wyszczególnione podatki miejskie na 1923 r. będą pobierane w wysokości:

1). Podatek od rowerów, motocykli, samochodów, uchwalony przez Radę Miejską dnia 15/III r. b., zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dn. 28/III r. b. S. M. L. 1990.

a) od roweru 6000 mk. rocznie.

b) od motocyklu, samochodu osobowego o 1 H. P. P. siły motoru po 20000 mk. rocznie.

c) od samochodu towarowego na gumowych obręczach od 1 H. P. siły motoru po 30000 mk. rocznie.

2) Podatek od pojazdów, uchwalony przez Radę Miejską dn. 15/III r. b. zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrzynych dn. 28/III r. b. L. 1988:

a) od karety lub powozu po 150000 mk. rocznie.

b) od bryczki i dorożki parokonnej, po 30000 mk. rocznie.

c) od platformy i omnibusu towarowego po 60000 mk. rocznie.

d) od wozu lub dorożki jednokonnej po 15000 mk. rocznie.

3) Podatek od psów, uchwalony przez Radę Miejską dn. 15/III r. b. zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dn. 28/III r. b. L. 1987:

a) od psa łańcuchowego—podwórzowego po 2000 mk. rocznie.

b) od psa pokojowego i innych po 20000 mk. rocznie.

4) Podatek od gruntów użyteczności publicznej, oraz szyldów, uchwalony przez Radę Miejską dn. 15|III r. b., zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Spr. Wewnętrznych 28|III r. b. L. 1991.

a) za wykusz długości do 3 metrów 45000 mk. rocznie.

b) za wykusz długości większej 90000 mk. rocznie.

c) za szafki i witryny wielkości zwykłego okna do $1/2$ metra powierzchni po 60000 mk. rocznie. bez względu na ilość miesięcy korzystania z szafki.

d) za zajęcie chodnika lub ulicy 10000 mk. rocznie od każdego metra długości domu.

e) za prawo przeprowadzania kabli elektrycznych po 120000 mk. rocznie w każdym wypadku;

f) za prawo umieszczania przez osoby prywatne na licu domów lub na dachach domów szyldów, tablic, oznak reklamowych o powierzchni do 1 metra kw. opłata wynosi: na ulicach I kat. po 30000 mk. na ulicach II kat. po 15000 mk. rocznie.

g) za też same oznaki reklamowe za każdy następny metr po 30000 mk. rocznie.

W razie nieuiszczenia podatku po upływie miesiąca od daty ogłoszenia, pobierany on będzie przymusowo wraz z kosztami egzekucyjnemi i dodakowem 5% za zwłokę miesięcznie, przyczem niepełny miesiąc liczy się za pełny.

Lublin, dnia 13|IV 1923 r.

TREŚĆ Nr. 11—12.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Wykonano w drukarni Miejskiej.